

Rada Ministrów przyjęła Plan działań służący realizacji "Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030", przedłożony przez ministra rozwoju regionalnego.

KPZK 2030 została przyjęta przez rząd w grudniu 2011 r. "Koncepcja" łączy planowanie przestrzenne ze społeczno-gospodarczym oraz formułuje postulaty dotyczące zachowania i przywrócenia ładu przestrzennego oraz usprawnienia systemu planowania. Zarówno KPZK 2030 jak i Plan Działań wpisują się w stosowane obecnie w UE podejście do rozwoju w zakresie dotyczącym polityki spójności terytorialnej i ukierunkowania działań zgodnie z potrzebami i możliwościami określonych geograficznie terytoriów.

Dzięki nowym kompetencjom nadanym Ministrowi Rozwoju Regionalnego w zakresie prowadzenia polityki zagospodarowania przestrzeni na poziomie krajowym i regionalnym oraz polityki miejskiej możliwa jest skuteczniejsza integracja polityki społeczno-gospodarczej z polityką przestrzenną i uspołnienie systemu zarządzania rozwojem Polski.

"Plan działań służący realizacji KPZK 2030" jest zbiorem zamierzeń planistycznych, prawnych i instytucjonalnych, które będą podejmowane przez rząd oraz inne podmioty publiczne, w tym jednostki samorządu terytorialnego, w celu lepszego związania planowania przestrzennego i społeczno-gospodarczego. Realizacja "Planu" ma przyczynić się do większej sprawności procesów społeczno-gospodarczych i wpłynąć na podniesienie jakości życia obywateli i przestrzeni, w której żyjemy.

Zgodnie z polityką przestrzenną kraju, wyrażoną w KPZK 2030, potrzebne są zmiany dotyczące koordynacji polityk, regulacji prawnych i funkcjonowania instytucji. W każdej z tych dziedzin :Plan" proponuje następujące rozwiązania:

1. Wprowadzenie zintegrowanego (spójnego i hierarchicznego) systemu planowania rozwoju, zdolnego do koordynacji działań i polityk podmiotów publicznych.
Taki układ ma umożliwić lepszą realizację celów ponadlokalnych (na poziomie więcej niż jednej gminy), zwiększając efektywność polityki rozwoju. Ponieważ zachodzące w przestrzeni procesy (np. społeczno-gospodarcze, środowiskowe czy kulturowe) są często niezależne od istniejących struktur administracyjnych, KPZK 2030 proponuje zindywidualizowane podejście do różnych obszarów. W związku z tym przewiduje się uspołnienie dokumentów planistycznych i społeczno-rozwojowych, w tym szczególnie poziomu krajowego i regionalnego.
2. Uporządkowanie regulacji zapewniających sprawność i powszechność działania systemu planowania przestrzennego.
Potrzebne są kompleksowe zmiany w polityce zagospodarowania przestrzennego. "Plan działań" proponuje prace nad rozwiązaniami prawnymi, tak aby system w swych rozwiązaniach i skuteczności osiągnął standardy europejskie.
3. Wzmocnienie instytucjonalne i jakościowe planowania przestrzennego.
Chodzi o wprowadzenie i utrwalenie innego podejścia niż dotychczasowe, zarządzania przestrzenią przez zwiększenie udziału społeczeństwa w podejmowaniu decyzji dotyczących przestrzeni, w której funkcjonuje na co dzień i uwrażliwienia na jakość przestrzeni publicznie dostępnej. Podniesienie efektywności instytucji zostanie osiągnięte także przez upowszechnianie wiedzy z zakresu planowania przestrzennego, stałą analizę procesów zachodzących w przestrzeni, jak i powszechność dostępu do informacji przystępnej dla każdego mieszkańca.